Súd:	Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka:	13C/214/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4411218058
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Peter Garaj
ECLI:	ECLI:SK:OSNZ:2013:4411218058.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci navrhovateľky: N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX, zast. Doc. Adriána Švecová, s.r.o., Bratislava, Kominárska 2, IČO: 47240318, proti odporcovi: Q. F., nar. XX.X.XXXX, bytom S., D. rad XX, zast. JUDr. Vladimír Lamačka ml., advokát, Nové Zámky, Hlavné námestie 7, za účasti vedľajšieho účastníka: Kooperativa poisťovňa a.s. Vienna Insurance group, Bratislava, Štefanovičova 4, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 17783,--€ s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 04.11.2011 do zaplatenia do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu 1071,30 € z titulu náhrady trov konania do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie 44,--€ s príslušenstvom ako nákladov liečenia z a s t a v u j e .

V zostávajúcej časti príslušenstva a v nároku navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy súd návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky 1066,50 € z titulu súdneho poplatku za návrh do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím pôvodným návrhom voči odporcovi ako vinníkovi dopravnej nehody zo dňa 25.02.2008, pri ktorej utrpela zranenia a za ktorú bol odporca uznaný vinným zo spáchania trestného činu (rozsudkom Okresného súdu Galanta XT/XXX/XXXX z 23.09.2009) domáhala náhrady škody pozostávajúcej z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (spolu vo výške 5000,--€), nemajetkovej ujmy (5000,--€) a hotových výdavkov liečenia (44,--€) a tiež zaplatenia úroku z omeškania, pretože odporca je s platením peňažného dlhu v omeškaní. Neskôr svoj návrh v časti bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia upravila a so súhlasom súdu žiadala súd, aby v tejto časti odporcu zaviazal k zaplateniu sumy 17783,--€, pričom v zostávajúcich nárokoch svoj návrh nezmenila.

Odporca s návrhom nesúhlasil a uviedol, že považuje všetky nároky navrhovateľky za premlčané, pretože nároky, ktoré v tomto konaní uplatnila sa premlčujú v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť 25.02.2008 (deň nehody) a uplynula dňa 25.02.2011. Okrem toho odporca namietal, že navrhovateľka nepreukázala, že príčinnú súvislosť medzi trvalými následkami na jej zdraví a nehodou, ktorú odporca zavinil a nepreukázala ani to, že prekážkou jej prijatia do zamestnania boli zranenia, ktoré pri nehode utrpela, resp. nepreukázala, že by sa bola venovala pred nehodou záľubám tak ako ich opísala.

Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že uznáva nárok navrhovateľky na zaplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 17783,--€, ktoré jej aj je ochotný uhradiť, avšak za ďalšie nároky navrhovateľky nezodpovedá.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, znaleckým dokazovaním a oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

Z rozsudku Okresného súdu Galanta XT/XXX/XXXX-XX z 23.09.2009 súd zistil, že odporca ním bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu ujmy na zdraví, ktorá bola spôsobená navrhovateľke pri dopravnej nehode dňa 25.02.2008, pričom navrhovateľka bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie.

Zo znaleckého posudku Inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. Bratislava č. XXX/XXXX z 20.08.2012 súd zistil, že bodové ohodnotenie zranení navrhovateľky spôsobené pri dopravnej nehode dňa 25.02.2008 je nasledovné - bolestné 120 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia 1210 bodov.

Vo svojej výpovedi navrhovateľka uviedla, že je vyučená kaderníčka a v čase, kedy k nehode došlo, podnikala na živnosť, robila 4 až 12 hodín denne, odvtedy ju však vykonávať nemôže, nemôže totiž zdvíhať pravú ruku, resp. ju môže zdvíhať len do určitej polohy, trpne jej, dokonca modrie a mávala mdloby, už po 4 hodinách mala problém a musela zamestnanie, ktoré pre ňu bolo aj záľubou, ukončiť. Uviedla, že ukončila živnosť k 01.12.2008, potom asi jeden a pol roka robila predavačku, ale ani to nezvládala, mala bolesti a bolo jej na odpadnutie, potom zostala nezamestnaná a tak je tomu aj v súčasnosti, pričom všetky tie problémy prišli až po nehode, predtým sa venovala rekreačne behu a korčuľovaniu, no musela s tým prestať, chodievala do fitnes, teraz už iba pláva a prestala aj chodiť na diskotéky, pretože sa bojí, aby ju niekto neudrel a má navyše výdavky na lieky v sume 62,--€ mesačne.

Žiadne ďalšie dôkazy preukazujúce dôvodnosť jej návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľka neprodukovala.

Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 442 ods. 1, 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu

Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 3 zákona č. 437/04 Zb. v platnom znení náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 4 zákona č. 437/04 Zb. v platnom znení náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať. Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7 OZ.

Podľa § 5 zákona č. 437/04 Zb. v platnom znení pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pokiaľ ide o nárok navrhovateľky na zaplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, tento je v plnom rozsahu dôvodný, pretože znaleckým dokazovaním bolo ustálené vyčíslenie bodového ohodnotenia týchto nárokov navrhovateľky, za ktoré pri 1330 bodoch a pri hodnote jedného bodu 13,37 € navrhovateľke prináleží suma 17783,--€, ktorú jej súd aj priznal.

Žiaden z nárokov navrhovateľky v tomto konaní uplatnený nie je premlčaný, pretože nároky navrhovateľkou v tomto konaní uplatnené sa podľa § 106 ods. 1 OZ premlčujú v dvojročnej premlčacej lehote, ktorá nezačala plynúť v deň nehody (ako to mylne uvádza odporca) a ani deň nasledujúci po nej, ale podľa § 101 OZ vtedy, keď sa navrhovateľka dozvedela o škode (to síce bol deň nehody) a o tom kto ju spôsobil, k čomu došlo až v deň právoplatnosti rozsudku o uznaní odporcu za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví navrhovateľky (23.09.2009), preto pokiaľ bol návrh na súde podaný dňa 22.09.2011, nedošlo k premlčaniu navrhovateľkou uplatnených nárokov.

Súd priznal navrhovateľke aj právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby vyhlásenej NBS ku prvému dňu omeškania, ktorým však nie je deň 23.09.2011 (deň nasledujúci po podaní tohto návrhu na súde), ale až deň 04.11.2011, pretože odporca sa preukázateľne o podaní tohto návrhu na súde dozvedel až na výzvu súdu dňa 03.11.2011, teda do omeškania sa dostal dňom nasledujúcim. V zostávajúcej časti preto súd návrh navrhovateľky na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

V časti návrhu o zaplatenie nákladov liečenia v sume 44,--€ navrhovateľka svoj návrh vzala späť a súd preto konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky týkajúci sa náhrady nemajetkovej ujmy, súd ho nepovažuje za dôvodný (ako celok) ani čo do jeho základu a zamietol ho. V tejto časti navrhovateľka neuniesla svoje dôkazné bremeno a nepreukázala, že by došlo k takému zásahu do jej osobnostných práv, na základe ktorých by súd mohol konštatovať, že išlo o tak intenzívny zásah alebo zásah do takých sfér života navrhovateľky, že by odškodnenie podľa všeobecných zásad odškodnenia za škodu na zdraví nebolo postačujúce. Navrhovateľka pre nehodou, pri ktorej došlo k poškodeniu jej zdravia, pracovala ako živnostník (kaderníčka) a podľa jej vlastného udania sa venovala sporadicky na rekreačnej úrovni behu a korčuľovaniu, fitnes a chodievala na diskotéky. Odhliadnuc od toho, že navrhovateľka ani tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nepreukázala (ani neprodukovala v tomto smere žiadne dôkazy) a tým neuniesla v tomto smere svoje dôkazné bremeno, aj keby tieto skutočnosti preukázané boli, súd konštatuje, že navrhovateľka viedla pred nehodou život bežného občana či už po pracovnej stránke alebo v súkromí, nevenovala sa okrem bežných činností a záľub žiadnym takým, o ktorých by bolo možné konštatovať, že sa vymykajú z rámca činností obvyklých. Išlo o bežné záľuby a činnosti, pričom práve

tie sú odškodňované podľa všeobecných zásad uvedených v OZ a nie je preto žiaden dôvod priznávať navrhovateľke ďalšie odškodnenie.

Súd odškodnenie navrhovateľky podľa zásad uvedených v § 442 a nasl. OZ považuje za postačujúce a nevzhliadol žiaden dôvod pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľke, pretože podľa názoru súdu nedošlo k takému neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv (zdravotnej integrity), ktorého intenzita by bola objektívne spôsobilá privodiť navrhovateľke ujmu nad rámec takej ujmy, ktorá bola podľa uvedených ustanovení OZ odškodnená podľa vyčíslenia zisteného znaleckým dokazovaním.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľke v konaní čiastočne úspešnej (pomer úspechu navrhovateľky v konaní bol 6/11, pretože konečný jej návrh znel na sumu 22783,--€, z ktorej sumy jej bola priznaná suma 17783,--€), preto jej súd priznal 6/11 z ňou dôvodne uplatnených a vynaložených trov konania a to podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/04 Zb. teda pri predmete konania 10044,--€ za 4 celé úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastupovania, spísanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 18.03.2013 a spísanie zmeny návrhu) po 237,33 €, jeden úkon vo výške 1/4 za nemeritórne pojednávanie dňa 11.01.2012 (59,34 €) a jeden úkon vo výške 2/3 odmeny (porada s klientom dňa 09.01.2012, ktorej dĺžka presiahla hodinu) v sume 158,22 €, potom za úkon po zmene návrhu (pri predmete konania v sume 17783,--€) odmenu 344,75 € (účasť na pojednávaní dňa 06.11.2013) cestovné náklady Bratislava - Nové Zámky a späť v celkovej sume 178,79 € (55,05 €, 62,36 € a 61,38 €) a náhrada za stratu času za 3 cesty po 6 začatých polhodín spolu v sume 232,56 € (76, 32 €, 78,12 € a 78,12 €).

Súd teda navrhovateľke priznal trovy konania z predmetu konania, ktorým pôvodne bola suma 10044,--€ (zo sumy 22783,--€ až od zmeny návrhu 04.04.2013 - v tejto časti boli trovy vyčíslené nesprávne) a pokiaľ ide o ďalšie ňou uplatnené trovy konania, tieto neboli priznané vôbec, pretože išlo o úkony, za ktoré podľa vyššie uvedenej vyhlášky trovy právneho zastúpenia nepriná̋ležia - písomné podanie zo 17.10.2011, návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov (nejde o úkony vo veci samej), rovnako to platí o vyjadreniach z 20.01.2012 a z 19.06.2012, ktoré sa týkajú iba oznámenia súdu o tom, že medzi stranami prebiehajú mimosúdne jednania, taktiež ani vyjadrenie sa z 13.12.2012 sa netýka veci samej, odmena za prevzatie zastupovania dňa 14.09.2012 priznaná nebola, pretože takáto odmena bola navrhovateľke priznaná pri prvotnom zastupovaní dňa 20.09.2011 (nie je účelné a ani v súlade s dobrými mravmi, aby bola táto odmena priznaná pri každej zmene v zastupovaní účastníka), odmena za poradu s klientom dňa 12.12.2011 a tiež dňa 15.03.2013 (jej obsah je totožný s návrhom samotným a nie je dôvod priznávať odmenu opakovane za formálne stretnutie) a pokiaľ ide o podania z 11.07.2013 (oznámenie o mimosúdnych jednaniach) a z 09.09.2013 (ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní), odmena za tieto úkony neprináleží, pretože nejde o úkony vo veci samej a ani iné úkony, za ktoré by vyššie uvedená vyhláška odmenu povoľovala.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel súd zaviazal odporcu k zaplateniu súdneho poplatku (z platenia ktorého bola navrhovateľka zo zákona oslobodená) vo výške 6% (položka 1a sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch) a to z časti predmetu konania, v ktorom odporca bol neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.